

Uredništvo in opravišstvo:
Maribor, Koroške ulice 5.
„STRAŽA“
Izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.
Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.
Telefon št. 113.

STRAŽA

Naročnina listu:
Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K
Posamezne številke 10 v.
Zunaj Avstrije celo leto 17 K.
Inserati ali oznanila
se računijo s 15 vin. od 6redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 54. Maribor, dne 10. maja 1911. Letnik III.

Proč s škodljivci!

Sedanji volilni boj smo započeli s parolo, da hočemo vstvariti med našim spodnještajerskim ljudstvom mir. S tem je tudi rečeno, da hočemo končno na celi črti obračunati s škodljivci našega ljudstva. Pri tem pridejo v prvi vrsti v poštev slovenski liberalci, ki so najbolj širokoustni in hočejo igrati še nekako vlogo. Liberalci so narodni škodljivci par excellence. Oni bi zanesli med narod prej ko mogoče kulturni boj, vstvarili bi, če bi bilo mogoče, najraje že jutri razporedenje za protikatoliško politiko v velikem obsegu. Sicer so momentano tozačevno postali nekam pohlevni in molčeči, toda samo iz prepričanja, da sedaj ni oportuno, da bi sedaj njihova protiverska semena ne šla v klasje. V njihovih srcih pa tli še vedno staro sovraštvo proti duhovščini in proti vsemu, kar je z njo v zvezi. Njim je še vedno krščanstvo strup iz Judeje in še najraje bi radi skvarjali mladino z opolzkimi in pohujšljivimi podlistki, kakor nekdanj v rajnkem „Dnevniku“, toda časi niso zato ugodni, zato morajo krotiti svoje srčne želje. Kako so se veselili naši liberalci vsakega protikatoliškega gibanja, ki se je zvršilo bodisi na Francoskem, Portugalskem ali kje drugod. Kako so hlastno zabilježevali vsa nasilstva napram katoliškim duhovnikom in cerkvi, ter proglašali razne teroristične framasone za prvobojevnike kulture. Slaboznani Ferrer je bil tem ljudem mučenik in oplakovali so njegovo smrt, čeravno je bila zaslužena, saj je povzročil nešteto grozodejstev. Vse to in še marsikaj lahko vržete v obraz raznim liberalnim agitatorjem, ki bodo sedaj hinavsko zatrjevali, da liberalci niso proti veri.

Liberalci so tudi škodljivi element v narodnem oziru. Ker jim njihova protiverska žila ni dala miru, so začeli napadati našo delavno in poštveno duhovščino, ustvarili so liberalno strujo in tako razcepili narodove moči, ki bi morale biti vse tesno spojene, če hočemo doseči kakve vspehe. Škoda, ki so jo prizadeli našemu narodu s svojo razdiralno politiko, je neprecenljiva, a še daleko ni vsa. Ker je sedaj razdor še vedno to začevno ne morejo škodovati, začeli so se pa vezati z nemškutarijo, da tako korumpirajo vso javnost in zlasti naše narodno-obrambno delo na meji skoro onemogočijo. Če vidijo razni mladi Slovenci na meji, kako se drugod bratijo ljudje, ki

se proglašajo za edino veljavne narodnjake s prononsiranimi nemškutariji, potem jim ne gre lahko v glavo, da se v narodnih zadevah ne sme poznati popustljivosti, da se mora zahtevati vedno in povsod enakih pravic. Škoda, ki jo trpimo, če naši ljudje vidijo, kako se družita general Kukovec in baron Moscon, če slišijo, da liberalci kandidirajo štajercijanca Werdniha, da soustanovitelj liberalne stranke notar Štupica hodi na nemškonalne shode in čela tam štimungo za podpredsednika Südmärke, je neizmerna. Ljudstvo zgubi vsak smisel za značajnost, postane vernaška in narodno nezanesljivo. S takim materijalom se pa ne da zajezi nemškega navala in če bi nam liberalci s svojim sebično-strankarskim početjem res zastupili ljudstvo, potem smo zapisani smrti. Samo če bo ostalo naše ljudstvo idealno, značajno in pošteno, se bo ubranilo. Ravno taki škodljivci, kakor v verskem in narodnem pogledu so ti liberalci tudi v gospodarskem. Njihova gospodarska politika je vedno samo taka, da skrbi za razne magnate — za revnega človeka se pa ne zmeni. Bogati mešetar Roblek ni skrbel za hmeljarje, ampak za jude, ki s hmeljem kupčujejo, ni branil živinorejca, ampak je glasoval za odprtje mej proti Srbiji in Rumuniji; radi tega se je razširila pri nas kuga-slinovka in škoda je na milijone. Kakor je pa Roblek kot poslanec vršil gospodarsko škodljivo politiko, tako so oškodovali liberalni mladini naše narodno gospodarstvo za ogromne svote v svojem delokrogu. Z lahkomišelnim ravnanjem so pahnili celjsko Zadržno zvezo in celo vrsto drugih zavodov v težkoče in nevarnosti in na raznih straneh grozijo polomi. Za to pa proč z liberalnimi škodljivci na vsej črti!

Kontra dr. Kukovcu.

Ako se prečita poročilo o volilnem shodu Nar. stranke, oziroma po novem nazivanju: narodne kmečke stranke v Brežicah, zlasti govor dr. Kukovca, uvidi se puhlost in plitvost celjskega mladinstva; nikjer kake nove ideje, sploh nobene misli, nobenega programa, ampak le zabavljanje, obrekovanje. Program dr. Kukovca je le osebni boj zoper protikandidata, samohvala, politično obrekovanje, zavijanje besed itd.! Poglejmo si malo njegova „izvajanja!“

in pri tem spominu je videl bodeče oči in rumeno lice. Danes so ga zopet mučili ti spomini, ko so priiezili ti kozaki in ko se je zagledala njegova hčerka v jetnika Poljaka.

„Pri Lipskem da ste bili?“
„Pri Lipskem.“
„Toda ušli ste?“
„Samo levico so mi poškodovali.“
Sodnik je prikimal ter oprl zopet oči ostro v Poljaka.

„In o „črnih kirasirjih“ niste nič slišali?“
„Da, slišal! Pri Hlumu jih je padla prva in pri Lipskem druga polovica.“
Sodnik je bil zadovoljen s to vestjo ter si odkašljal.

Miciki so se zasvetile oči in za to poročilo bi padla brez pomisleka mlademu možu v naročje.
„Rešilo se jih je nekoliko. Mi smo stali nasproti njihovima dvema eskadronama, toda bili so menda s hudičem v zvezi, kajti kroglice se jih niso dotaknile in naše sablje so se jih ugibale. Njihov udarec pa je bil vsak smrtni in niti ena kroglica iz njihovih pištol ni zagrešila cilja.“
Jetnik je obmolknil za trenutek.

„In zakaj si vprašal po teh?“ je dejal na to Poljak.

„Spomnil sem se na nje. Pogosto smo slišali govoriti o njih. Nekoč je šel tudi tu mimo njihov polk.“

S težavo je govoril sodnik in zopet se je sprehajal nemirno po sobi.

„Med temi, ki so se rešili, bi mogel biti ravno on!“ je pomislil.

„Med temi je bil gotovo on!“
Sodniku se je zdelo, da mu je zašepetal nekdo te besede na uho.

„In vi ste iz Poljskega?“
„Da.“
„In vaši stariši?“

Najpreje povzdiguje splošno enako volilno pravico, pa previdno zamolči, da so liberalni poglavarji, kakor dr. Tačar in drugi, bili najhujši nasprotniki razširjenja volilne pravice in da je S. L. S. stala v prvih vrstah v boju za uvedbo splošne, enake in tajne volilne pravice.

Nedelavnost prve ljudske zbornice očita seveda poslancem S. K. Z., očita jim oštruktucijo, povdarja, da so oni sami odgovorni za tok slovenske politike na Dunaju zadnja štiri leta; ta poštenjak pa previdno molči o tem, da so bili tudi liberalni poslanci Roblek, Ploj in pokojni Ježovnik člani opozicije, da so bili člani Zveze južnih Slavena, ki je bila dolgo časa po številu močnejša nego Slovenski klub; ta „narodni kmet“ previdno molči o tem, da je skupni boj slovenske opozicije veljal protiljudski, protislovanski vladi, da je boj veljal nepotrebnim laški tovarni za uradnike, takozvani laški fakulteti, da je boj veljal oderuštva mažarske banke, kateri naj bi se bosanskega kmeta na milost in nemilost izročilo, da je boj veljal ponemčevalnemu sistemu Bienerthove vlade; vse to je velikemu narodnjaku Hekuba, glavno mu je najostudnejša in najgrša osebna hujskarija in blatenje protikandidata. Odurno je očitano, kakor da bi poslanci S. K. Z. naravnost ali na tihem trpeli ponemčevanje krađništva, tako odurno, da bi se dr. Kušovec moral v dno duše sramovati takega neodkrita boja.

Program dr. Benkoviča, katerega je zastopal kot kandidat leta 1907, je dr. Kukovec zelo na potu. Četudi ima program v rokah, vendar lažljivo govori, da je dr. Benkovič volilem obljubil mali paradiz; dr. Kukovec govori o „obljubah“, v programu dr. Benkoviča pa stoji doslovno: „zastopal bodem sledeče zahteve . . .“ Poštenjaku dr. Kukovcu je seveda to vse eno: obljuba ali obveza in program. Novopečeni „kmet“ dr. Kukovec, ki je leta 1907 na vse grlo povdarjal: Kmet naj kmeta voli! ta „kmet“ očitno ne pojmi, da so v programu dr. Benkoviča iz l. 1907 obsežene vse točke, ki tvorijo agrarni program; seveda, dr. Kukovec so volitve tako prehitale, da je v naglici komaj mogel skovati ime nove stranke, da si je izposodil kmečko ime, katero je preje vedno zasramoval; da bi se on povsod do kakega programa, ali celo kmečkega (agrarnega), tega seveda od njega ni pričakovati.

Dr. Kukovec je razlagal dalje: „Dejal“ je (dr. Benkovič), da bo skrbel za to, da ogrska nagod-

PODLISTEK.

Črni kirasirji.

(Iz češčine.)
(Dalje.)

Edino eden izmed vseh tri sto je počival ob topli peči v prostorni, zakajeni sobi sodnikov. Počival je brez skrbi, kajti kozaki so imeli možgane zmešane od vodke, za pasu zlate in okoli „modrosuknježev“ je bil zid. Na to, da bi mogel kdo uteči ali da bi se kateremu bolje ugajalo prenočišče v sobi, kakor na grobovih, gospodje molodci niso prišli niti v sanjah. Micika je prosila za Boga, da bi revca ne izgnal. Sodnik je imel srce trdo kot skala, toda Micika je delala s svojo besedo skoraj čudeže. Celi dan ni odmaknila očesa od mladega gardista.

Poljaku pa se je sanjalo, da je v svoji mili Poljski, da se je dvignil dvor, ki so mu ga Rusi užgali, iz razvalin, da je stal oče na dalnjem pokopališču ob bregu Visle, da se mu bratje povračajo drug za drugim, jeden iz Prage (predmestje Varšave), a drugi iz Maciejovič, tretji iz Sibirijske v domači dvor, in on, najmlajši, da se pripravlja k svatbi z nevesto iz daljnjih, neznanih krajih, da blagoslovila ta zakon mati, da ga dobro poljsko ljudstvo pozdravlja ob cesti in da mu prinaša veliki francoski car kot svatbeni dar ubogi nevesti celo nekdanjo gospodstvo njihovega rodu . . .

To vse je videl mladi Leh, častnik slavnega Napoleoneve garde, v sanjah v modrih očeh sodnikove hčerke, ki mu je rešila danes skoraj življenje, kajti ako potegne kozak sabljo, je ne potegne nikoli zastonj.

Sodnik je hodil po sobi nemirno ter zrl tupatam na mladega vojaka. Spomnil se je zopet na čigodek, ob katerega spomin je obledel vsakokrat kakor zid,

„Ne žive.“
„In vaši bratje?“
„Ne žive.“
„In vaše sestre?“
„Nisem imel nobene.“
„Nimate nikogar?“
„Niti domovine nimam.“
Sodnik ga je zopet pogledal. Zadnje besede so se mu zdele tuje.

„Hočete reči, da nimate doma?“
„Nimam.“

„Da niti doma nimate?“ je zašepetala tiho Marica ter sklenila roke, oči pa so se ji zasolile.

„Toda ste vendar plemič?“ je dejal sodnik.

„Plemič brez domovine, brez posestva, brez podanikov?“ je ponavljal sodnik glasno ter si dejal pri sebi, da bi za takega ne dal niti počenega groša.

In zopet mu ni bilo po volji, da je ostal pri njih, da mu je dal prenočišče, za kar mu še odvede mogoče hčerko.

S čudnim pogledom se je ozrl po ubogem poljskem plemiču, ki bi bil, ako bi videl ta pogled, gotovo raje s svojimi tovariši na pokopališču v temni noči, kjer bi bil varnejši, kakor tukaj pri sodniku.

Sodniki so bili za časa robote, torej na početku našega stoletja in skoro celo preteklo ter pol sedemnajstega posebna vrsta ljudi, sužnji in ob enem domišljavi, ljudje brez studa in časti, ki so jih mogli gospodje „poglavarji“ in gospodi „justiarji“ porabiti za vse.

„Micika, mati že spi, idi in pripravi posteljo“, je dejal sodnik naglo.

Micika je ubogala, pogledala še enkrat mladega plemiča, zašepetala nekaj, nemara mu voščila „z Bogom“ ali pa „lahko noč“, sodnik pa se je obrnil k njej ter nadaljeval razgovor.

„Toda vaš oče je imel vendar premoženje?“

(Konec prihi.)

ba ne bo sprejeta, ali na Dunaju je storil drugače.

V programu dr. Benkoviča pa stoji črno na belu: V nagodbi z Ogrsko naj se varuje domače poljedeljstvo itd. Kako naj tedaj označimo dr. Kukovecovo pačenje resnice? In ta nedoslednost! Nagodba z Ogrsko mu ni všeč, v državnem in deželnem zboru pa so on in njegovi somišljeniki delovali na to, da bi se na široko odprle meje tuji živini; naš živinorejec naj pri tem pogine, samo da se dr. Kukovec meščanom in socialdemokratom ne zameri, ker jih potrebuje pri volitvah. Z Ogrsko smo že od nekdaj ena država, že od leta 1867, imamo z Ogrsko nagodbo, ki se je leta 1907 izdatno zboljšala v prid naše državne polovice; na Ogrsko smo navezani že radi nje bogate žitne zaloge. Naenkrat pa naj zapremo ogrsko-hrvaško mejo in odpremo meje tujih držav! Seveda je dr. Kukovec naenkrat zato tak nasprotnik naših starih odnošajev do Ogrske in Hrvaške, da ima kaj hujskati zoper S. K. Z.

Dr. Kukovec je tudi na breškem volilnem shodu pobijal slovensko obstrukcijo v deželnem zboru, pa na tak puhel in plitev način, da pomilujemo stranko s takim „predsednikom“, kot se nači imenovati dr. Kukovec.

Pozivljamo svoje somišljenike, naj dr. Kukovec na shodih nekoliko njegov spomin pomlade in naj ga spomni na izjavo, oddano od njega v seji deželnega zbora dne 3. svečana 1910: „Pri započetem odporu (zoper dovolitev deželnega proračuna za l. 1910) se ne gre več za kako politično stranko, ampak hoče slovenski narod brez razlike strank dosledno do konca izvojevati boj, zapričet od slovenskega klerikalnega kluba zoper sistem deželnega zbora in zbora, ki je naperjen zoper temeljne zahteve Slovencev na narodnem, prosvetnem in gospodarskem polju.“

Vprašajte dr. Kukovca, ali mu ni znano, da je v deželnem proračunu za leto 1910 bilo črtano polovico kredita za brezobrestna posojila vinogradnikom in da je Slovenski klub par dni po predložitvi tega proračuna začel odpor (obstrukcijo)? Ali dr. Kukovec ne pozna deželnega proračuna, ali pa je na shodu v Brežicah vedoma neresnico govoril! Ali se more resnim smatrati moža, ki danes slovesno izreče, da podpira obstrukcijo, jutri pa premeni svoje stališče, ker se je oglasilo štajersko učiteljstvo s svojo zahtevo za ureditev plač?

Pustimo dr. Kukovcu dalje govoriti! Pravi, da je dr. Benkovič obljubil v letaku iz leta 1907 vse davke odpraviti. Dokler dr. Kukovec ne dokaže, da to stoji v dotičnem letaku, toliko časa velja o njem to, kar je trdil v svojem govoru, namreč „slepar, ki ne spada med poštene ljudi.“ Pač pa se je dr. Benkovič potegoval za odpravo posebne dave od žganih pijač, katera se ima po izjavi finančnega ministra Bilinskega odpraviti (seveda veliki finančni ženi dr. Kukovec nič ne ve o posebnih davi, katero zlasti gostilničarji in trgovci hudo občutijo kot veliko nadlego!). „Kmet“ dr. Kukovec tudi ne ve, da je odprava zemljiškega davka del agrarnega programa.

Tudi nad kanone se je spravil dr. Kukovec; on je zoper nove kanone, vsi liberalni poslanci, somišljeniki dr. Kukovca, pa so v delegacijah pridno glasovali za nove kanone in vojne ladije; pa malo laži zraven tudi nič ne de — si misli ta kandidat, ki je izvleček poštenosti — češ, klerikalci zato glasujejo za vojne kredite, da preskrbijo svetemu očetu v Rimu lastno državo.

Kar je dr. Kukovec povedal o svojem posredovanju v prid prebivalcev na Sotli, vse to je prav neokusna samohvala, dokaz malenkostnega stališča njegovega. V dotični zadevi je tudi dr. Benkovič primerno ukrenil in že dne 7. marca 1910 prejel obvestilo od štajerskega namestnika.

Res, škoda, da se toliko pečamo z otrobami, katere je dr. Kukovec navezal pri Volčaušku. Nizko je padla stranka, še nižje pa je padel njen vodja. Nobenega programa, nobene misli, nobene resnobe, pač pa samo natolpevanje, puhlo in ničevno, da se Bogu usmili — to je najkrajši posnetek dr. Kukovečevega kandidatskega „govora.“ Dne 13. junija bodo slovenski kmetje z glasovnico v roki pokazali, kako da znajo ceniti njegovo hujskarijo!

Z bojnega polja.

Šmarje, Rogatec, Kozje.

Sladkagora.

Kandidat S. K. Z. za državni zbor, gospod dr. Jančovič, žel je tukaj na volilnem shodu dne 7. maja veliko pohvale in odobravanja za svoj resničen in prepričevalni govor o programu Slovenske kmečke zveze. Tudi par navzočih štajercijancev je pozabil na krive nauke „giftne krote“ in je popolnoma soglašal z govornikom. Kandidatūra je bila z velikim navdušenjem enoglasno sprejeta.

Šmarje pri Jelšah.

V nedeljo dne 7. t. m. se je vršil pri nas shod, na katerem je kandidat gospod dr. Jančovič resnogoštevilno zbranim volilem razložil svoj program v verskem, narodnem in gospodarskem oziru. Govoril je tudi o železniškem, šolskem, izseljeniškem vprašanju in o krvavi potrebi cest.

Volilci so ga z vidnim zanimanjem poslušali. Da so vsi za gospoda kandidata, so pokazali pri gla-

sovanju, kjer so se z živijo-klici dvignile vse roke: za njega.

Sv. Peter na Medv. selu.

S. K. Z. je za nedeljo dne 7. t. m. priredila volilni shod, na katerem se je volilem, ki so prišli v obilnem številu, predstavil naš kandidat gospod dr. Jančovič. Poljudno je razvil svoj program in razmotrival posebno razna nujna gospodarska vprašanja.

Zbrani volilci so njegovo kandidaturo z viharim odobravanjem vzeli soglasno na znanje.

Koncem zborovanja je še gospod župnik Gomilšek pozival navzoče, naj dne 13. junija pokažejo, da je šentpeterska fara v ogromni večini v taboru Slov. kmečke zveze.

Marenberg, Slovenjgradec, Šoštanj, Gornjigrad.

Šoštanj.

V nedeljo dne 7. maja je bil v Jazbečevi gostilni v Ravnah volilni shod S. K. Z.

Rudar Zajc iz Škal je priporočal kandidaturo gospoda dr. Verstovškega. Govoril je zlasti o starostnem zavarovanju, katero pride v prihodnjem zasedanju na vrsto. Volilci naj torej, ako hočejo, da se te in druge potrebne zadeve kmečkega prebivalstva ugodno rešijo, oddajo svoje glasove le možem, kateri bodo res zastopali kmečke koristi, ne pa delali le za-se, kakor nasprotni kandidat Podržan, kateri si niti ne želi, da bi kmetje bili izobraženi, ker bi steer njegov „kšeft“ trpel.

Kaplan Koprivšek je v svojem govoru zavračal očitanja nasprotnikov, ki pravijo, da dr. Verstovšek ni nič storil. Lansko leto je v Ravnah voda naredila veliko škodo, dr. Verstovšek se je potegoval za podporo, ali dotični odbor je „spoznal“ (!), da podpore ni treba. Sicer je pa dr. Verstovšek sam namenjen, vso zadevo pojasniti na shodu, katerega bo imel dne 21. maja v Šoštanju, h kateremu vabimo somišljenike in nasprotnike. Govornik je svaril pred praznimi besedami, s katerimi bodo nasprotniki poskušali slepiti volilce, kakor: „Kmet naj kmeta voli!“, „Mi nismo zoper vero“ itd. Saj se liberalci sami teh besed prav slabo držijo.

Shod je bil namenjen samo za Ravenčane, a je bilo vseeno obilno poslušalcev, kateri so izvajanja obbeh govornikov prav pazljivo poslušali in živahno pritrdjevali. Bili so o razmerah že precej poučeni, izjavili so, da sami vedo, da so čisto drugi ljudje krivi, da za Ravne ni prišlo podpore, nikakor pa dr. Verstovšek. Marsikateri glas se je slišal izmed mož, ki so dejali: „Res, prav tako je, kakor sta govornika rekla.“ Zato so se tudi h koncu shoda enoglasno izrekli za dr. Verstovškega.

Politični pregled.

Volilno gibanje.

V četrtek dne 11. t. m. bo imel Marckhl v Laškem trgu shod.

Odstop bosansko-hercegovinskega dež. šefa.

Deželnemu šefu, generalu pl. Vaprešaninu, je bila demisija, katero je vložil, dovoljena. Ta odstop vzbuja veliko začudenje.

Vojni konzistorijalni ravnatelj Bjelik — vojaški škof.

„Reichspost“ je izvedela iz dobro informiranih krogov, da bo postal dosedanji vojaški konzistorijalni ravnatelj Bjelik naslednik umirovljenega apostolskega vojaškega vikarja dr. Kolomana Belopoteckega.

Vstaja v Mehiki.

Vsi listi so dne 7. t. m. priobčili posebne izdaje, v katerih se objavlja odstop predsednika Diaza, kar je povzročilo povsod veselje in navdušenje. Diaz je razglasil svoj sklep naj nekom zborovanju, toda pridržal si je pravico, po svoji lastni sodbi soditi, kdaj da bo res mir. To bo pa takrat, kadar bo trdno prepričan, da njegovemu odstopu ne bo sledila anarhija. Apelira na patriotizem prebivalstva in je pozivljala, da dela složno za mir in napredek domovine.

Maroko.

Iz Feza se poroča, da je položaj še vedno kritičen. Maghzen se ima boriti z velikimi denarnimi težkočami. Domneva se, da se bo Fez držal še kakih štirinajst dni. Francoski konzul in obrist Maugin se trudita, vzdržati Maghzenovo avtoriteto, za katerega postaja položaj vedno slabši.

Vstaja v Albaniji.

Pomilostitev onih Albancev iz Gibra, ki so bili lansko leto radi političnih prestopkov na manj kakor deset let ječe obsojeni, je napravila med Albanci dober vtis in je dosti pripomogla k pomirjenju prebivalstva.

V okolici Katerini v smeri proti grški meji se je pojavilo pet malih grških čet, katere so pa deloma orožniki razgnali.

Rusko-japonska pogodba.

Francoskemu zunanjemu ministrstvu se je naznanilo, da bo v kratkem času obveščeno o vsebini rusko-japonske pogodbe, ki ima namen, varovati ruske in japonske interese v Mandžuriji pred kitajskimi šikanami.

Poročila prinašajo vest, da se Turčija v istini pripravlja, odposlati čete proti Črnigori, in to vsled vednega podpiranja vstajev od strani Črne Gore. Za to pa tudi Črnagora mobilizira vse svoje vojne moči.

Katoliška unija, prostovoljna družba avstrijskih katoličanov.

Dasi je sedaj doba volilnih shodov, sicer tudi potrebnih, in jim je želeli dobrih uspehov, vendar pa so še druge, nič manj važne zadeve, ki jih ne smemo prezreti. Taka je prav združba avstrijskih katoličanov. Rado se povdarja, da je avstrijska država katoliška, toda kje je nje vpliv v javnem življenju? Kje posebej pri zakonodaji?

Res je siper, da ima vsak narod v naši lepi državi več ali manj katoliških društev, političnih in nepolitičnih, in je njih delovanje vobče hvalevredno. Odkod torej pride, da ne prodre katoliško naziranje v javno življenje?

V združenju je moč. To vidimo pri socialnih demokratih. Njih stroga organizacija, ne njih pogubna načela, jim daje moč, ki jo sedaj imajo v javnosti in ne najmanj že tudi v zasebnem življenju.

Tudi katoliško naziranje zahteva organizacijo, ne stroge, ki se ne strinja s krščansko prostostjo, ampak prostovoljno in tako, ki izvira iz prepričanja, in živi od prepričanja. Njo pa imamo že sem od leta 1905 v „nepolitični osrednji organizaciji avstrijskih katoličanov“ in da se bolj udomači, ji bo odslej ime: „Katoliška unija, prostovoljna združba avstrijskih katoličanov.“ Ona boji torej katoliškemu naziranju zunanja oblika in hoče združenje katoliških društev, zvez in organizacij v avstrijski državi; ona ne razdira, ampak razširjuje; ne loči, ampak združuje; ne vlada, ampak služi katoliški ideji v najširšem pomenu te besede.

V katoliški uniji je torej prostora za vsako katoliško društvo, za vsako katoliško zvezo, za vsako katoliško organizacijo, ne da zgubi ali popusti kaj na svoji ustavi, na svoji prostosti, na svoji narodnosti, najde pa močno zaslombo v svojem delovanju na gospodarskem, družinskem in duševnem polju. Nje geslo je: Vse za katoliško naziranje!

Z ozirom na imenitno nalogo, ki si jo katoliška unija stavi, se priredi v petek dne 12. maja 1911, ob 8. uri zvečer, ne že ob 10. uri dopoldne, važno zborovanje zavednih katoliških mož iz mesta Maribor in dežele v prostorih Katoliškega delavskega društva v Mariboru, Flössergasse 4; na zborovanje prideta 2 gospoda poročevalca iz Dunaja in se torej pričakuje naših somišljenikov kar največ močno število. Posebna vabila se ne pošljejo!

Raznoterosti.

Osebnost. Cesar je imenoval sekijskega svetnika dr. Ivana Žolgarja dvornim svetnikom.

Iz finančne službe. Deželno finančno ravnateljstvo za Štajersko je e. kr. davčna asistenta Ignaca Znidaršiča prestavilo iz Ljutomera v Weiz in Antona Uršiča iz Ormoža v Ljutomer.

Iz šole. Deželni šolski svet je med drugimi postavil Romana Schusterja, prej učitelja na Pobrežju, na deški ljudski šoli v Mariboru in provizorično učiteljico Marijo Pichler na dekliški ljudski šoli v Celju.

Volilni imeniki so razporejeni še do sobote. Somišljenike prosimo, da jih pregledajo in reklamirajo.

Amater-fotografi! Društvo „K. S. A.-F.“ v Ljubljani opozarja vse interesente, da bode kmalu potekel rok za pošiljanje slik za prvo društveno razstavo. Uljudno se opozarja vse amater-fotografе, ki nam še niso doposlali svojih slik in seznamov, da to čim prej store. Torej na delo, da bodo kolikor mogoče zastopani na prvi skupni razstavi vsi slovenski amaterji! Kdor še ni prejel razstavljalnih pogojev, naj se takoj javi, da se mu isti dopošljejo. Vse je nasloviti na naslov društva: „Klub slovenskih amater-fotografov“ v Ljubljani.

Za nemško šolo v Pesnici so darovali: Karl Pessl, Lajtersperg, 50 K.; Josip Martinz, Maribor, 20 K.; Genovefa Smonig v Svečini, 5 K. Seveda pa „Marburgerca“ z nekako škodoželjnostjo pristavlja, da prinaša „Deutsche Antwort“ dične gospod. Schatz sadove. Kakšne sadove je ali bo ocvetela Schatz prinašala, to nas presneto malo briga. Zapomnili si bomo pa dobro vse, ki s prispevki hočejo uveljaviti novo mučilnico slovenske dece.

„Danica.“ Slovensko katoliško akademično tehniško društvo „Danica“ na Dunaju priredi dne 11. t. m. ob 8. uri zvečer v Budjeviški pivnici svoj prvi redni občni zbor v XXXIV. tečaju z naslednjim vspehom: 1. Čitanje zapisnika zadnjega obnega zbora. 2. Poročila odbornikov. 3. Volitev treh novih odbornikov in revizorjev. 4. Slučajnosti.

Baronu Mosconu je dr. Benkovič pisal, naj ne nasprotuje kandidaturi S. K. Z. proti socialdemokratiji; to je bilo tedaj, ko liberalna stranka še nobene kandidata ni postavila. Če je baron Moscon res tak kmetoljub, kot se dela, potem je bila njegova dolžnost, da se potegne za S. K. Z., ker mora vedeti, da nobena druga stranka razun socialdemokratov ne pride resno v poštev. Pa baron Moscon raje podpira

hujskarijo, nego pošten agrarni program, samo da more svojemu nekdanjemu tekmeču vreči poleno pod noge; škodovalo ne bo, da se ozračje razbistri. Prepuščamo javnosti, da sodi o načinu, kako baron Moscon izrablja zasebna pisma.

Dr. Benkovič in — Glavna posojilnica. Liberalcem je prav neprijetno, da smo odkrili dr. Kukovčev udeležbo pri polomu Glavne posojilnice, kjer je po njegovi sokrivdi pol milijona kmečkega denarja v nevarnosti. Seveda tega ne morejo zagovarjati, zato pa so si izmislili, da je tudi dr. Benkovič Glavni posojilnici izposloval neko posojilo. Na celi zadevi je toliko resnice, da je dr. Benkovič kot odvetnik poskušal izposlovati in deloma izposloval dr. Hudniku in njegovim tovarišem kot lastnikom dveh graščin pri Gradcu (ne pa Glavni posojilnici!) večje posojilo proti zemljeknjižni varnosti na graščinah in pri nekem nemškem zavodu v Gradcu; zato je dobil za stroške cenvitve par sto kron, ostalo pa mu je dr. Hudnik dolžan ostal. Kaj pa dr. Kukovec? Njegov zavod je ljudski denar, poverjen mu od kmečkih posojilnic, „na-ložil“ pri falitni Glavni posojilnici, tako da ga bo težko kdaj videl!

Znamo, pa znamo! Celjski liberalci so popolnoma brez glave. Na vseh koncih in krajih sami polomi, dne 13. junija pa gotov propad pri volitvah. Ni čuda, da v svojem obupu streljajo grozne kozle. Tako se je pred par dnevi — čujte in strmite! — zbral izvrševalni odbor Narodne stranke v Celju, ter protestiral proti temu, da gospodje Pušenjak, Žebot in Traven v prostem času na političnih shodih govore. Svojo resolucijo je seveda moral izvrševalni odbor zabeliti z lažmi. Konstatirati moramo, da je laž, da bi se na občnih zborih zadrževali o politiki, konstatirati moramo, da je laž, da bi se napadalo „napredne“ gospodarske organizacije, pač pa je res, da ravno najbolj napadani gospod Pušenjak na vsakem shodu govori o gonji „Štajerca“ proti slovenskim denarnim zavodom in ljudi tozadevno poučuje ter vse slovenske denarne zavode priporoča. Gospodom članom izvrševalnega odbora Narodne stranke pa pove-mo, da bodo omenjeni gospodje v svojem prostem času kot prosti državljani, kot davkoplačevalci in uradniki organizacij, katerih ne vzdržujejo liberalci, temveč verno, krščansko ljudstvo, na politične shode hodili in tam govorili, naj je to liberalcem prav ali ne!

Malik in Linhart. Na zadnjem Malikovem shodu, katerega imenuje „Marburgerca“ — „Volksgericht in Leibnitz“, je Malik zopet krtačil Linhart in zopet jasno osvetlil njegovo politično značajnost. Izjavil je, da nima sicer ničesar proti kakemu drugemu prepričanju, če je trdno, pošteno. Če je pa kdo tak, kakor Linhart, ki je začel svojo politično pot na meji anarhizma, postal socialdemokrat in potem slovenski liberalce, in se sedaj postavlja kot nemški radikalec, potem ni njegovo „prepričanje“, katerega zastopa s uprav srednjeveškim fanatizmom, nič drugega, kakor navađna farbarija. S povzdignjenim glasom je nadalje izjavil, da ima Linhart za sabo nekaj čudno preteklost. Ako hoče ptujka klika mu postaviti nasproti resne, stvarne govornike, nima nič proti temu; toda biti morajo možje s čistimi rokami. In takim ljudem, katerim celo njihovi somišljeniki očitajo, da nimajo čistih rok, še hočejo nekateri malo zavedneži verovati in voliti kandidata, ki ga priporoča list, ki je pisan, kakor Malik zatrjuje, od rok, ki niso čiste.

Osrednja zadruga za vnovčenje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru je imela v nedeljo dne 7. maja dva gospodarska shoda. Prvi se je vršil zjutraj po rani božji službi v St. Janžu na Dravskem polju, drugi pa popoldne po večernicah na Črnigori pri Ptuj. Shoda sta se lepo izvršila in je več kmetov pristopilo k zadrugi. Na shodih je govoril o pomenu zadruge njen poslovodja.

Roblekovi poslušalci na volilnih shodih so skoraj vedno isti. Pretečeno nedeljo je Roblek napovedal shod pri Novicerkvi, in ker je po nekem naravnem nagonu slutil, da Cerkovčani ne pridejo poslušat praznih čenč celjskih političnih otročaje, si je kar naročil svoje trabante iz Celja, Žalca, celo iz St. Petra. In prišli so vsi veliki politiki: Koderman, Sernečev koncipient dr. Laznik, Pikel, Mikuš, šentpeterski Zaveršnik, in — čujte! — učitelj Rajko Vrečer itd. Bilo jih je seveda dva-ali trikrat toliko, kakor domačih poslušalcev. Zato je upravičeno vprašanje, čemu si Roblek dela toliko stroškov za sebe in za druge. Poslušalci na njegovih shodih so z malimi izjemami isti in že poznajo celo kratko Roblekovo politično modrost od a—ž, če sploh sega tako daleč. Bi rajši doma ostav, pa bi mirno spav!

Učiteljstvo stoji v tej volilni borbi baje — nad strankami. To posebno kažejo nekateri goreči Roblekovi pristaši med učiteljstvom v Savinjski dolini, kakor znani Ernst Slanc v Petrovčah, bivši kandidat Brinar v Gotovljah, Rajko Vrečer v Žalcu in drugi. Rajko Vrečer celo — z vso sramežljivostjo seveda — sledi stopinjam Roblekovičim po volilnem okraju. Pa gotovo ne misli, da se mu z Roblekom odpre raj — povjšanih učiteljskih plač?!

Notar Štupica, soustanovitelj slovenske liberalne stranke, hodi na nemškonskonalne shode in tam govori. Glej dopis iz St. Lenarta. Tu Štupica, tam Moscon in Verdnik, sami biseri naše — Narodne stranke!

Štajersko.

Maribor. Dr. Schismann-Brandt je prevzel ravnateljstvo združenih gledališč v Mariboru, Ptuj in Celju. Prosilcev za to mesto je bilo 38.

V Studencih pri Mariboru se vrši v soboto dne 13. t. m. ob 8. uri zvečer v Nekrepovi gostilni slovenski volilni shod, na katerem poroča kandidat obeh slovenskih strank gospod Rebek.

St. Lenart v Slov. goricah. Podružnica c. kr. kmetijske družbe za Štajersko pri Sv. Lenartu v Sl. goricah priredi v nedeljo dne 14. maja 1911 po večernicah pri Sv. Barbari v Slov. goricah podučno predavanje o vinoreji in sadjereji. Predavanje se vrši v šolskih prostorih. Govori deželni potovalni učitelj g. Al. Pirstinger. Na koncu predavanja se vsprejemajo novi člani. K mnogobrojni udeležbi se vabijo vsi udje in prijatelji kmečkega stanu. Posestniki vinogradov naj tudi svoje viničarje pošljejo na to predavanje, da se tudi oni kaj koristnega nauče.

St. Lenart v Slovenskih goricah. (Iz nemškega kroga.) V četrtek dne 4. maja sta naš trg obiskala oba nemška državnozborna kandidata, Malik in Rauter. Malik je imel shod pri Sarnitzu s 14 poslušalci, Rauter pa pri Solaku z okroglo 50 poslušalci. Nas shod sam na sebi ne zanima toliko, pač pa, kako se je za Malikov shod agitiralo po trgu. Najzvestejši pristaš Malikov je dr. Zirngast in ga učiteljstvo nemške šole ter občinski portir „Šiffko.“ Ta Živko se sladka svojem županu spredaj in zadaj, a za njegovim hrbtom je celi dan agitiral za Malika. Skriva je delil vabila za Malikov shod občinski sluga Gorjup, to je oni mož, ki se ne brani niti slovenskega zasluka, in kateri kriči heil ali pa živijo, kjer je le kaj mokrrega dobiti. Mi za danes gospoda župana samo na njegove nastavljenice opozarjamo, da naj malo bolj na nje pazi, kakor pa je storil prejšnji župan Sedmink, pod katerim vodstvom je delal „portir“, kar je on hotel. Na Rauterjevem shodu je seveda tudi moral govoriti soustanovitelj Kukovčeve stranke, znani notar Štupica. Imel je skoraj isti govor, kakor pred štirimi leti na Malikovem shodu, edino to je še dobro, da je govoril obakrat v „ročcah.“

Grize. Pri nas priredi S. K. Z. v nedeljo dne 14. maja po rani maši shod za svoje pristaše pri županu gospodu Piklu.

V Vuzenici in na Muti priredi skupni slovenski kandidat gospod Rebek dva volilna shoda in sicer v nedeljo dne 14. t. m. V Vuzenici se vrši shod po rani sveti maši ob 8. uri zjutraj v Mravljakovi gostilni. Na Muti pa se vrši v poslopju slovenske šole in sicer po pozni maši ob 11. uri popoldne. Skrbite za obilno udeležbo!

St. Jan pri Spodnjem Dravogradu. V nedeljo se bo šel Verdnik, ki sliši tudi na ime Werdnig, predstaviti baje v Gornjigrad. Pri nas se ni treba predstaviti, mi Vas dobro poznamo, bolje kakor Vam je ljubo, in menda tudi šentpeterčani, ki Vas imajo še v „dobrem“ spominu, ko ste se v krčmi „pri Korovniku“ za dr. Božiča tako kričeče potili.

Ljutomer. Bralno društvo za Ljutomer in okolico ponovi v nedeljo dne 14. maja narodno igro: „Domen.“ Čisti dobiček je namenjen v prid pogorelem Starenovevasi. Z ozirom na ta blag namen je uместno, da se udeležite te igre v še bolj mnogobrojnem številu kakor zadnjič. Opozarjamo in prosimo slavno občinstvo, da naj pride pravočasno. Začetek točno ob 6. uri zvečer v dvorani gospe Kukovec. Preplačila se hvaložno sprejemajo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Dobrna. Občinske volitve so tukaj. Dne 14. majnika voli III. razred in dne 15. majnika drugi in prvi. Nasprotniki — nemškutarji, štajerčijanci in liberalci, med njimi celo eden, ki bi moral vesel biti, da ga občina podpira — delajo na skrivnem zoper kandidate Kmečke zveze. Ena nas tolaži, da nasprotniki nimajo ljudi, kateri bi bili sposobni za občinske odbornike. Imena ne navedemo, ker nečemo nobenega žaliti — samo enega moramo omeniti, in to je Zajc. Ta naj raje gleda na svoje posestvo in na svojo hišo, da bi, kakor se za kakšnega naprednega kmeta spodobi, imel snago in modro gospodarstvo. Ena je sodba: da so pri nas napredni kmetje najbolj nazadnjaški. Zavedni Dobrnčani, ne dajte se premotiti od teh ljudi, ampak volite svoje može, ki so vseskozi pokazali, da znajo izvrstno gospodariti.

Brežice. Ugleden volilec nam piše: Razširjena govornica, da je dr. Kukovec učiteljstvu (liberalnemu) moral obljubiti, da bo zoper reformo šolstva v kmečkem smislu, se tu vsem ne zdi povsem verjetna; ne sicer radi dr. Kukovca samega, marveč z ozirom na učiteljstvo, ki se tokrat povečini še ni tako izpostavilo zoper S. K. Z. Vsaj pri liberalnem shodu v Brežicah se je popolnoma absentiralo. Mi bi želeli le, da bi se moglo to dejstvo smatrati kot ugoden omen, da se trezni del učiteljstva vendar enkrat emancipira od liberalne „mode“, ki se je doslej kazala v teh krogih, ki po svoji izobrazbi ne bi smeli biti pod oblastjo mode v vprašanjih vere in svetovnega naziranja — ter da se bo vendar zopet približalo ljudstvu, ter začelo za njega pravi blagor delovati skupno z vsemi resnimi ljudskimi prijatelji. Tozadevni poziv „Straže“ je „Slovenski Narod“ sicer kritiziral s pobalinsko surovostjo, upamo pa še vedno, da bo prej ali slej tudi v tem važnem stanu prevladal trezni presodek nad strastjo in da se najdemo v skupnem delu. S tem bi učiteljstvo v prvi vrsti koristilo svojem lastnemu ugledu med našim probujajočim se ljudstvu.

Sv. Peter v Savinjski dolini. S. K. Z. priredi v nedeljo dne 14. maja popoldne shod za svoje pristaše.

Sv. Peter v Savinjski dolini. Na Roblekovem shodu je moralo biti v govorniškem oziru naravnost zbornici podobno. O kandidatu Robleku pravi „Nar. List“, da je „govoril.“ Povrh so „govorili“: Širca, Završnik, Pikel, dr. Kalan, nadučitelj Brinar, Golavšek — najbrž o zajčji smrti —, Mikuš in zopet Završnik. Ljudem je kar šumelo po glavah od samih govoranc. To je že strašno! Ni se čuditi, da je skoro cel teden potem deževalo po Savinjski dolini. Marsikateremu izmed liberalno-naprednih „govornikov“ bi priporočali, naj bi šel vezat hmelj, ne pa — otrobe!

Slovenjgradec. Podržan — Werdnig. Po njih sadu jih boste spoznali. Res je tako. Po besedah in dejanjih se da neovrgljivo dokazati, da je Werdnig — Podržan kot liberalni kandidat Narodne stranke nasproten našemu verskemu prepričanju. Krščansko-vernici volilec, sodite sami! Glejte! 1. Da je on to v resnici, se da sklepati že iz tega, ker pripada tisti liberalni stranki, ki se drzne v svojih celjskih listih našo sveto vero očitno zašramovati kot strup od vzhoda, kot strup iz Judeje. — 2. Nasprotno pa ti liberalni ljudje živahno pozdravljajo in slavijo kot zaželjeno luč od zapada vsa ta protiverska grozodejstva, ki se dogajajo že nekaj let sem na Francoskem in na Portugalskem, kjer hočejo prav taki liberalci, kakor so naši, zatreti katoliško vero s tem, da morijo, zapirajo in izganjajo škofo, duhovnike in menihe, da skrunijo nedolžne nune, da z bajoneti in golimi sablami tirajo pobožne vernike iz cerkev, katere spreminjajo potem v magacine, kleti, hleve. Glejte, krščanski volilec, taka luč je vseč našim liberalcem, ki že dočakati ne morejo, da bi bilo tako tudi pri nas; rajše danes, kakor jutri. In za take protikrščanske namene bi jim dobro služil kot poslanec kakšen tak kakor je Ivan Werdnig — Podržan. 3. Podržan, kandidat liberalcev, je še ponosen na to. V njegovi občini, na Otiškem vrhu, ima svojo dedno graščino baron Ko. iz Dunaja, odkoder prihaja od časa do časa na ta svoj grad na letovišče. In ni še leto od tega, ko se je liberalni otiški župan in prosvitljeni kmet prav liberalno predstavil temu baronu z besedami: „Aber wissen Sie, Herr Baron, ich bin ein Freigeist!“ (Tak je tedaj Podržan. Sam je izpovedal, njemu moramo verjeti, kajti on bo najbolje vedel, kakšnega verskega mišljenja in prepričanja da je. Pretehtajte sedaj, kršč. volilec, sami vse to in sodite, bi li mogli in smeli z mirno vestjo svoj dragoceni glas krščanskega prepričanja oddati za takega človeka? In res, ljudstvo že sodi. Sliši se: Kac bi nam nič ne bil mogel koristiti, ker ne zna govoriti, Podržan pa bi nam s svojim govorčenjem več škodoval kot koristil, in mi bi tako prišli iz dežja pod kap. In prav modrujejo volilec: Kako sramoto bi nam pač nakopal se le na Dunaja ta Werdnig, ko bi ga volili in tje poslali, če se že v domovini njegovi lastni stanovski tovariši kmetje precej razpršijo, kakor hitro pride med nje, gotovo še preje bi se razpršili gospodje poslanci, ki so veliko bolj občutljivi ušes. Ne, do tega pa ne sme priti in ne sme; zato pa kličemo mi pravi slovenski volilec slovenjgraškega volilnega okraja na glas: Freigeist Werdnig nam poslančeval ne bo nikdar, nikoli in nikjer! Naš kandidat je edino-le gospod profesor dr. Karol Verstovšek, deželni poslanec, Maribor.

Celje. Od vseh strani prihajajo poročila, da se na Roblekovi shodih na najpodlejši način hujska proti katoliški duhovščini in smeši katoliška cerkev. V Roblekovem spremstvu je vedno par temnih eksistenc, ki so znani kridatarji ali slišni osrečevalci ljudstva. Katoliški možje morajo vsled brezbožnih hujskarij od strani Roblekove stranke napeti vse sile, da v kali zadušimo novo gonjo proti katoliškemu prepričanju. Kaj naj rečemo na izrek jednega najzvestejših Roblekovi prijateljev, ki je klical: Rajši ubijem svojega sina, nego bi ga pustil, da pozdravlja duhovniku, kadar odraste šoli. Gospodu Robleku pa čestitamo na teh podivjanih izrodkih, kateri se vedno bolj množijo. Ne bo dolgo trajalo in Roblek bo imel same Cokane okoli sebe.

Petrovče. Naš prijatelj nadučitelj Slanc se močno jezi na volitve. Cela stvar ga preveč razburi. Govori se že itak, da je zavoljo svoje nevarne nervoznosti manj sposoben za svojo službo v šoli, sedaj ga še pa skrbi agitacija. Bojimo se, da si bo polomil roke, tako maha z njimi po zraku. Slanc, le miren, z mahanjem se ne lovijo volilec, ampak — muhe! Jezi se tudi na Mikuša, da je prišel gledat volilni imenik. Ali ni on, Ernst Slanc, bolj učen in višji gospod, kakor pa tajnik Mikuš? Prvi čin, s katerim je začel gospod Slanc volilno borbo, je bil ta, da je sprožil v svet pretresujočo misel, naj na shodu v Žalcu vzdignejo Robleka v zrak. Le ga vzdiguj, Slanc; pametni volilec pa bočo poskrbeli, da bočeta oba, Slanc in pa Roblek, dne 13. junija sedela na tleh. Pa ne bodi hud, Ernst!

Petrovče. Dobro bi bilo, ko bi Roblekovi poslali pametnejše ljudi študirat volilne imenike, kakor je žalski Mikuš Albin, svojega stanu tajnik občine Žalec. Drugi občinski tajniki delajo sedaj noč in dan, gospod Albin se pa lepo nobel vozi okrog. Al' mora biti gospod Širca dobra duša, da dela namesto Mikuša! Ali se pa morebiti nič ne dela na žalski občini, ker tudi gospod Širca rad sede v Roblekovo kočijo ter pospremlja kandidata „vseh samostojno mislečih volilcev“ na kakem izletu k naprednim in nesamostojno mislečim volilec. Zdi se nam, da bo boljše, če vsi trije ostanejo lepo doma.

Naročite naš list „Straža“!

Naznanilo,

katerim vsem svojim dosedanjim in bodočim volec, naročnikom naznanjam da sem se z 1. majem t. l. preselil iz svoje domovine

Vitanje v Maribor,
Reisergasse 26.

Iskreno se zahvaljujem za dosedanje mi izkazano zaupanje in se ujudno priporočam, mi to tudi v bodoče ohraniti.

Z odličnim spoštovanjem

Ivan Sojč,
podobar.

Malo posestvo okoli 7
oralov zemlje, vinograda, le-
pe njive, gozda, sadonosnik,
hiša s slamo krita, hlev, pre-
ra v dobrem stanu, mlatilnica,
oddaljeno od postaje št. IIj
v Slov. gor. 30. minut, le-
žeča blizu državne ceste, se
proda radi smrti moje žene
za pravo ceno. Janez Haupt-
man, posestnik v Dobrenju,
pošta št. IIj v Slov. gor. Ali
pa se vpraša pri **Martinu**
Muršecu, gostilničar v
Čirknici.

Trgovski pomočnik

z dežele, jako soliden, zvest
in moralično nepokvarjen išče
službe mešani trgovini v mestu
ali trgu. — Pojasnila daje
upravnistvo.

Vage

za vagono, voze (most-
ne), centimalne, škalo,ve,
decimalne, za živino,
tablicove in vsake dru-
ge vrste za gospodarske
in obrtniške namene iz-
deluje ter priporoča po
nizkih cenah

Jos. Kaláb,
tovarna za vage,
Brno, Zidenice Moravsko.
80 slovanska obrt.

Pijte samo „Tolstovrško slatino“

Naroči se v Tolstem vrhu, Guštanj, Koroško.

Zopet južni veter vleče

in spremljajo ga za človeka usodepolni prika-
zi, kakor: kašelj, hripavost, resni katarji, te-
žka sapa vsled vnetja služnic itd. Zato se do-
stikrat opazja, da je pomlad marsikomu ne-
varna in da se ravno pomladi naseli v člove-
ku kal bolezni. Zato bi se moralo imeti zmiraj
Fayeve pristne sodenske mineralne pastile pri
rokah, ki so se pri vseh teh omenjenih bole-
znih izkazale kot izvrstno sredstvo. Kupi se jih
za 1.25 K v vseh trgovinah, kjer se prodajajo
zdravila.

Trgovci pozor!

V prijaznem kraju ob dveh okrajnih cestah, kjer je
daleč na okrog samo eden trgovec, si želi ljudstvo
drugega trgovca, strogo krščanskega mišljenja. Za
začetek je hiša pripravljena. Če bi mu ugajalo dobi
lep stavben prostor za novo trgovino! Uspeh siguran!
Kje se je oglašiti, pove uprava lista »Straža«!

Zdravilišče TOPLICE

na Kranjskem belokrajnska železnična postaja
Straža-Toplice.

Akratothermie 36° C; zdravi se z kopelmi in z pitjem vode; izredno us-
pešno proti protinu, revmatizmu, ischias, nevralgiji, raznim ženskim
bolezni. Velik kopalni basen, posebne kopeli in motirne kopeli. Jako
udobno opremljene tujste, stalne in družabne sobe. Zdravo podnebje.
Gozdnata okolica. Dobra in vredna restavracija.

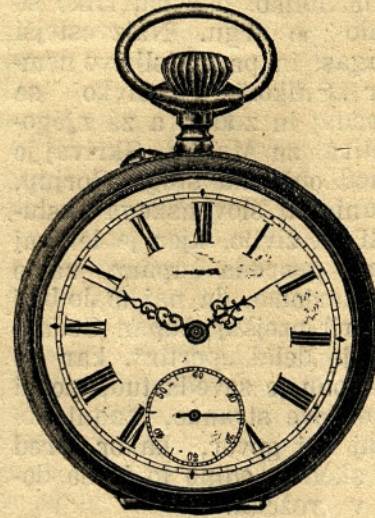
Sezona od 1. majnika do 1. oktobra.
Prospekti in navodila se dobijo brezplačno pri upravitelstvu kopališča.

Za sv. birmo!

Pripravil sem veliko zalogo ur,
veržic in druge zlatnine
po posebno nizkih cenah.

Srebrne ure 7 K. Zlate ure 28 K
Srebrne veržice 2-80 K.

== Za vse pismeno jamstvo. ==

Vam ni potrebno naročit
pri tujih tvrdkah, ker pri
domačem slovenskem
urarju dobite vse in do-
bro blago.

Zahtevajte poseben cenik
za birmo.

Gramofones slov. ploščami
iz najboljših tovarn.

Popravila se točno in hi-
tro izvršujejo.

**Urar, očalar in
zlatar**

Franjo Bureš Maribor

Tegethofova cesta št. 39.

6 belih

rjuh, zelo debele po 2 m
K 14.—, po 2 1/4 m K 16.—,
iz domačega lanenega
platna po 2 m K 18.—,
po 2 1/4 m K 20.— dobite
franko iz narodne

veletrgovine

R. Stermecki
v Celju.

Veletrgovina s špecerijskim blagom
in z deželnimi pridelki

Anton Kolenc: Celje

Glavna zaloga Graška cesta 22,
Podružnica: »NARODNI DOM.«

Prazen je izgovor, da se mora blago iskati pri
tujcih, ker Vam nudi domača zgoraj imenovana vele-
trgovina v vsakem oziru bogato in zelo povečano
zalogo z vedno svežim blagom, tako, da zamore proti
vsaki konkurenci popolnoma ustreči zahtevam cenj.
g. trgovcev in prosim za mnogobrojen obisk, o če-
mur se lahko vsakdo sam prepriča, če tudi z
najmanjšim poizkusom.

Velečastitim gospodom duhovnikom ponudim vošče-
ne sveče, kakor tudi druge vrste sveč, ter olje in
kadilo za cerkve.

V zalogi imam vsakovrstna vrtna in poljska semena
zanesljive kaljivosti, ter opozarjam slavno občinstvo
za nakup istih, kakor tudi ostalega špecerijskega
blaga ter deželnih in drugih pridelkov.

Ia. Zabukovski premog ponudim po K 2-10 za
100 kg pri odjemu celega voza, prosto v hišo po-
stavljen v Celju, drugam po dogovoru.

Kupim tudi vsako množino deželnih pridelkov, ka-
kor: žita, fižola, orehovi itd., ter rabljene solnate in
druge vreče, petrolejske in oljate sode.

Pismena naročila se izvršujejo z obratno pošto. 479

Častno priznanje 1885.

Staroznana trgovina s semenjem

M. BERDAJS MARIBOR

Sofijin trg

priporoča svojo veliko zalogo travnega, detelnega, vrt-
nega in gozdnega semena po nizki ceni. Opominjam
posebno na deteljno seme, katero se letos po precej
nizki ceni kot „naturell“, ponuja, ter omenjam, da pro-
dajam samo pristno deteljo garantirano, brez predenice
(grinte) in so cenj. kupovalcem spričevala na razpologo.

Poljski mavec (gips) najboljšo umetno gnoj-
ilo za polje in travnike
priporoča 449

M. Berdajs, Maribor Sofijin trg.

LEKAR- NARJA A. THIERRY-BALSAM

edino pristno z zeleno usmiljeno sestro kot varstv. znamko. Oblasno varovan.

Vsako ponarejenje, posnemanje in prodaja kakage drugega
balsama s podobnimi znamkami se sodnijsko preganja in
strogo kaznuje. — Nedosežnega uspeha pri vseh boleznih
na dihalih, pri kašlju, hripavosti, žrelnem kataru, pri
boleznih v prsih, pri pljučnih boleznih, posebno pri in-
fluenci, pri zehalnih boleznih, pri vnetju jeter in vranice,
pri slabem teku in slabi prekravi, pri zaprtju, pri zobobolu
in ustnih boleznih, pri trganju po udih, pri opeklinah in
izpuščanjih itd. 12/2 ali 6/1 ali 1 gr. specialne stekl. 5 K.

Lekarnarja A. Thierry-a
samo pristno

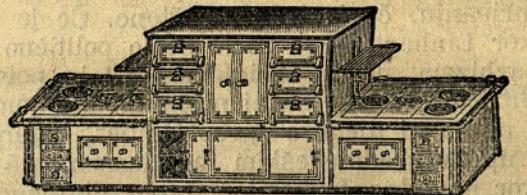
centifolijsko mazilo

je zanesljivo in nagotovljeno učinka
pri ranah, oteklinah, poškodbah, vnet-
jih, tvorih, odstranjuje vse tuje snovi
iz telesa in radi tega dostikrat na pravi
operacijo nepotrebno. Zdravilnega učinka tudi pri starih
ranah i t d. 5 dozi staneta 3-60 K.

Naroči se: Lekarna k angelju varihu, ADOLF THIERRY v PREGRACI pri HUGATCO.
Dobi se v vseh lekarnah in sicer v Mariboru v lekarni W. A. Konec

Tovarna za peči H. KOLOSEUS

Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa,
emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele,
restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s
plinom in peči na plin, trpežne irske peči. Dobe se v vsaki
trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj
„Originalni Koloseus-štedilniki in manj vredni izdelki
naj se vračajo. Ceniki zastoj.

M. Zabukošek

krojaški mojster v Celju

priporoča svoj

modni salon za gospode,

ki se nahaja v novi posojilnični hiši na Ringu.

Izvrstni molitveniki

SO:

Nerg, Venec pobožnih molitev in
sv. pesmi . . . K 3-50

Rozman, Dekliške bukvice „3—

Venec svetih pesmi . . . „ 2—

Prijatelj otroški . . . „ —40

Sv. Opravilo . . . „ 1-35

Vsi ti molitveniki se dobijo
tudi v zlati obrezi in stanejo
potem okoli 50 vinarjev več.
Poština znaša 20—30 vin.
za 1 knjigo.

Trgovina fiskarne sv. Cirila
v Mariboru.

Slikar in pleskar

Prevzamem vsa dela
dekoriacijske, slikarske in
pleskarske stroke, katera izvr-
šujem vestno in po najnižjih cenah.

Mihael Dobravec v Celju

Gospodska ulica 5.

Pozor!

50.000 parov čevljev.
4 pari čevljev za samo K 8.—

Radi ustavitve plačil večih velikih tovarn sem dobil
nalogo, veliko zalogo čevljev nizko pod nabavnimi
stroški prodati. Jaz prodam torej vsakemu dva para
moških in dva para ženskih čevljev na zadrgo, us-
nje rujavo ali črno, galoširani, s kopicami in z mo-
čno pribitimi podplati. So jako elegantni in najnovejše
fasone. Velikost po številkah. Vsi štirje pari stanejo
samo K 8.—. Pošilja se proti povzetju.

A. Gelb, razpošiljanje čevljev Krakov šte. 489.

Ako ne ugaja, se lahko zamenja ali se pa denar vrne.